

Estat unilateral

written by Xavier Martínez Gil | 10 de novembre de 2016

Molt sovint, confonem l'objectiu. Els arbres no ens deixen veure el bosc i perdem les energies en lluites bizantines que, com a molt, poden donar lloc a petites victòries pírriques, que només serveixen per perpetuar la situació actual i que, de pas, ens fan perdre algun llençol pel camí. No caiguem a la trampa. L'objectiu és la independència. La resta, ja siguin estelades en edificis públics, CAT a les matrícules, senyeres d'esportistes, ajuntaments que volen obrir el 12 d'octubre, xiulets en un estadi, i tantes altres lluites estèrils, us agradi o no, són foc d'encenalls que fan més mal que bé. Ja ha passat el temps de "carregar-nos de raons", d'evidenciar el tarannà repressiu amb què actua l'estat espanyol. Hem de fer el discurs en positiu, no en confrontació amb Espanya i les seves institucions. Per això hem d'actuar també en positiu. Per tant, cal pensar i actuar amb concepte d'estat, no des d'una comunitat autònoma dins d'un altre estat.

En primer lloc, prou de parlar de desobeir. Els catalans, com qualsevol altre ciutadà d'un estat de dret no han de desobeir res. El que cal demanar als ciutadans és obediència al seu govern i al seu Parlament. I aquests són el govern i el Parlament de Catalunya. I punt. Qui parla de desobediències està assumint, implícitament, que qui té el poder i la legalitat de la seva banda és exclusivament l'estat espanyol. Aquesta, ja em perdonareu, és una actitud molt poc independentista.

En segon lloc, cal centrar els esforços, com deia, en aconseguir el pas a un estat independent de la forma més clara i democràtica possible. I aquesta forma no és altra que mitjançant un referèndum d'autodeterminació. Exercir aquest dret fonamental mitjançant un exercici tan democràtic com introduir una papereta en una urna, és la forma més senzilla d'obtenir el màxim de suports tant dins com fora del nostre

país. Dins, perquè tots els partidaris de resoldre democràticament el futur de Catalunya, tots els qui siguin respectuosos amb un dret fonamental com el dret a l'autodeterminació hi estaran d'acord, tan si són independentistes com si no. I fora, perquè un referèndum d'autodeterminació és la forma més senzilla d'obtenir l'aval i el reconeixement de la comunitat internacional.

Davant d'això em fareu notar que no hi ha pràcticament ningú a l'estat espanyol disposat a autoritzar un referèndum d'autodeterminació a Catalunya i que, per tant, aquest s'haurà de fer de forma unilateral. I jo us dic, novament, que heu de canviar de xip. L'exercici d'un dret fonamental com aquest no es basa en la unilateralitat sinó en la legitimitat que dona l'article primer del Pacte de Drets Civils i Polítics de les Nacions Unides que reconeix el dret a l'autodeterminació dels pobles i que, per cert, té subscript i publicat al BOE el mateix estat espanyol. Per tant, la convocatòria d'un referèndum no té res d'unilateral. En tot cas seria la possible oposició de l'estat espanyol a la seva celebració la que es basaria en la unilateralitat. Fiqueu-vos-ho al cap: és l'estat espanyol qui actua de forma unilateral contra el nostre dret fonamental, no pas nosaltres.